

[vimaorthodoxias.gr](https://www.vimaorthodoxias.gr)

Η δύναμη της συγχώρεσης

Newsroom

5–6 Minuten

ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ: Πριν πολλά χρόνια και μετά τη λήξη του εμφυλίου σπαραγμού, σε κάποιο χωριό έγινε ένας φόνος για πολιτικούς λόγους. Κατηγορήθηκε, λοιπόν, κάποιος χωριανός, ονόματι Πέτρος Γ. και με τις μαρτυρίες 5 συγχωριανών του καταδικάστηκε σε 30 χρόνια φυλάκιση στις αγροτικές φυλακές.

Μέρα-νύχτα όμως διαλαλούσε ότι ήταν αθώος. Στις φυλακές αυτές πήγαινε 1 φορά το μήνα ένας ευλαβέστατος ιερέας. Λειτουργούσε στο εκκλησάκι των φυλακών και μετά δεχόταν για εξομολόγηση όσους εκ των φυλακισμένων το επιθυμούσαν.

Πήγε και ο Πέτρος και εξομολογήθηκε στον

ευλαβή εκείνο ιερέα και βεβαίωνε με όρκους ότι ήταν αθώος.

Από τότε που εξομολογήθηκε άλλαξε τελείως διαγωγή: προσηύχετο με το Όνομα του Ιησού Χριστού, μελετούσε το Ευαγγέλιο και κοινωούσε των Αχράντων Μυστηρίων, σκορπώντας σε όλους τους συγκρατούμενούς του πολλή καλωσύνη.

Συγχωρούσε δε με όλη του την καρδιά και τους κατηγορούς του και αυτόν ακόμα τον άγνωστο φονιά. «Δε φταίνει οι καημένοι», έλεγε. «Φταίει το πολιτικό και ιδεολογικό πάθος, φταίει και ο διάβολος που τους σκοτείνιασε το μυαλό και έτσι κρύψανε την αλήθεια. Θεέ μου συγχώρεσέ τους... και από μένα να 'ναι συγχωρεμένοι... και χάρισέ τους προπαντός και ιδιαιτέρως φωτισμό και υγεία».

Ο ιερέας πεπεισμένος για την αθωότητά του προσπάθησε μέσω κάποιων δικηγόρων να τον αποφυλακίσει, αλλά δεν τα κατάφερε. Έτσι πέρασαν 19 χρόνια. Όταν αποφυλακίσθηκε ήταν πλέον 50 ετών. Στο χωριό δεν έγινε δεκτός, επειδή τον πίστευαν όλοι για φονιά.

Μετακόμισε λοιπόν σε μια γειτονική πόλη και έκανε τον εργάτη, τον οικοδόμο και κυρίως το μαραγκό, δουλειά που έμαθε στη φυλακή. Εκεί στην πόλη συνέχισε να προσεύχεται, να συμμετέχει στα Μυστήρια και να τηρεί τις ευαγγελικές εντολές. Η Ευχή και το Ευαγγέλιο ήταν το οξυγόνο της ζωής του.

Μια κοπέλα 42 ετών, θεολόγος σε κάποιο Γυμνάσιο της περιοχής, πληροφορήθηκε από τον Πνευματικό των φυλακών, που ήταν και δικός της Πνευματικός, τα πάντα για τον Πέτρο Γ. και ιδιαιτέρως για το πόσο ήταν αφοσιωμένος στο Χριστό και στην Εκκλησία Του. Πήγε τον βρήκε και κατόπιν τον ζήτησε η ίδια σε γάμο!...

Από τον ευλογημένο αυτό γάμο προήλθαν 2 παιδιά υγιέστατα. Ύστερα από μερικά χρόνια στο χωριό που έγινε ο φόνος, κάποιος αρρώστησε βαριά με ανεξήγητους φοβερούς πόνους σε όλο του το σώμα. Οι γιατροί δεν μπόρεσαν να τον βοηθήσουν, ούτε καν να εντοπίσουν την αιτία.

Όταν γύρισε στο σπίτι του από το νοσοκομείο, άρχισε να κραυγάζει μέσα στους φοβερούς του πόνους ότι αυτός ήταν ο φονιάς και με τους 4

ψευδομάρτυρες τους οποίους εξαγόρασε με μεγάλα χρηματικά ποσά, κατηγόρησαν τον Πέτρο που συμπτωματικά περνούσε από εκείνο το σταυροδρόμι την ώρα που έγινε ο φόνος.

Φώναξαν τον αστυνόμο του χωριού και υπέγραψε την ομολογία της ενοχής του. Στο χωριό προκλήθηκε σύγχυση, ταραχές και πολλές κατάρες που βάραιναν το φονιά. Παρά ταύτα η ψυχή του φονιά δεν έβγαινε, αλλά εξακολουθούσε να τσιρίζει και να κραυγάζει. Ο Πέτρος όταν το έμαθε, δε θέλησε ούτε να πάρει εκδίκηση, ούτε μήνυση να κάνει για να αποκαταστήσει την τιμή του, αλλά τι έκανε; Πήγε στο σπίτι του φονιά. Αυτός όταν τον είδε πάγωσε και τον κοιτούσε με τα μάτια γουρλωμένα από έκπληξη.

Είπε λοιπόν ο Πέτρος στο φονιά. «Γιώργο, σε συγχωρώ με όλη μου την καρδιά... και σ' ευχαριστώ, γιατί ήσουν η αιτία να γνωρίσω το Χριστό με την Εκκλησία Του και τα Άγια Μυστήρια της. Εύχομαι να Τον γνωρίσεις κι εσύ με μετάνοια και προσευχή!».

Τον αγκάλιασε, τον φίλησε και έφυγε, ενώ κάποια

δάκρυα κρυφά έτρεχαν από τα μάτια του. Ο θρίαμβος της δικαιοσύνης του Θεού ήλθε ύστερα από 35 χρόνια! Αλλά υπήρξε και θρίαμβος της εμπιστοσύνης του Πέτρου στην Πρόνοια του Θεού και της αδιάλειπτης προσευχής. Ο Θεός τον αντάμειψε για την υπομονή και τη μακροθυμία που έδειξε τόσα χρόνια.

Ευλογήθηκε η μετέπειτα ζωή του, όπως είπαμε, μ' ένα χριστιανικό γάμο και με οικογένεια που ήταν «κατ' οίκον Έκκλησία» και με 2 τρισευλογημένα παιδιά. Και μάλιστα μετά την ολοκάρδια συγχώρηση που έδωσε στο φονιά, πολλαπλασιάσθηκε η ευλογία του Θεού στο σπιτικό του.

Είχε τη Χάρη του Θεού πάνω του, την ευλογία της Παναγίας, την προστασία των Αγίων και τη συμπαράσταση των Αγγέλων. Όταν πέθανε σε ηλικία 80 ετών, Άγγελοι και Αρχάγγελοι πλημμύρισαν το δωμάτιό του και αυτοί παρέλαβαν την ψυχή του.

Αφού έκανε για τελευταία φορά το σταυρό του ο Πέτρος είπε: «Άγγελέ μου, Άγγελέ μου δεν την αξίζω αυτήν την τιμή» και κοιμήθη. Αυτό το

επιβεβαιώνει ο 90χρονος ιερέας που ήταν παρών
στο θάνατό του.

*Η Ευχή μέσα στον κόσμο, του πρωτοπρ. π.
Στεφάνου Αναγνωστόπουλου*